

Ἀρχόντες τῶν Σπετζῶν,

Δύο ἀδελφαί μου καὶ ἓνας ἀνεψίος σωθέντες ἀπὸ τῆν
καταστροφῆν τῆς Χίου, κατέφυγον εἰς τὴν Πελοπόννησον
ὅταν ἠκούσθη ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔρθεσαν εἰς τὴν Κόρινθον,
ἐμετάφερα τοὺς συγγενεῖς μου εἰς τοὺς Μύλους, καὶ ἐκεῖθεν
εἶδ' εἰς τὴν Πατρίδα σας. ἠ' ἔφημε, ὅτι ἔρχεται ὁ Τουρκικὸς
στῆλος, κατεφόβισε τὸν κόσμον, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρι-
σκομένων Χίων καὶ ἄλλων ὁμογενῶν ἐσυμφώνησαν μετὰ τὸν
καπετὰν Χαράλαμπον βασιλέατ'ον νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς
τὴν Ἀρμόναν. βιαζόμενος ἀπὸ τὰ ἀνατάπαισα δάκρυα τῶν
συγγενῶν μου, ἀπεφάσισα νὰ συναποχουθῆσω καὶ ἐγὼ κατὰ
δυσυχίαν ὅμως ἠκούσθυσαν εἰς τὸ καράβι παράπονα τινὰ ἐ-
ναντίον τοῦ καπετάνου, τὰ ὅποια καὶ ἀνέφεραν λίγες εἰς τὴν
καγκελληρίαν. ἠ' δὲ καγκελληρία ἀπεφάσισε νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ
τὸ καράβι ὅσοι οἱ ἐπιβάται. πρῶτον λοιπὸν παρακαλῶ τὴν
φιανθρωπίαν σας νὰ δώσετε τὴν ἀδείαν νὰ μετατοπισθῶσιν
αἱ δυσυχεῖς αὗται καὶ ἀνωρεγεῖς φαισχίαι. δεῦτερον δὲ, εἰὰν
ἡ ἀπόφασις τῆς ἐδῶ διοικήσεως ἦναι νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ κανεὶς,
παρακαλῶ νὰ προσάξετε νὰ μὲ δοθῇ κανὲν μέρος εἰς τὸ μο-
ναστήριον, διὰ νὰ φυλάξω τὴν βιβλιοθήκην μου, καὶ νὰ ἔχω
τὸ ἐλεύθερον νὰ συνάξω, ἀν' εὐρῶ, ὄχιγους μαθητὰς, διὰ νὰ φέρ-
ω τὴν δυσυχιάσαν φαισχίαν μου μετὰ τοὺς κόπους τοῦ ἐπαγ-
νήματός μου. ἠγναινοῖτε.

Ν. Βαμβακῆς

τῆν 16 Ιουλίου,
1822

